

Υπόθεση T-306/01 R

Abdirisak Aden κ.λπ.

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας — Κυρώσεις κατά των Ταλιμπάν του Αφγανιστάν — Πάγωμα κεφαλαίων — Επείγον»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2002 II-2390

Περίληψη της διατάξεως

- 1. Ασφαλιστικά μέτρα — Απαιτήσεις ως προς τον τύπο — Υποβολή των αιτημάτων — Συνοπτική περιγραφή των προβαλλομένων ισχυρισμών — Νομικοί ισχυρισμοί μη περιλαμβανόμενοι στο δικόγραφο της προσφυγής και τα υπομνήματα — Συνολική παραπομπή σε άλλα έγγραφα — Απαράδεκτο
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 §§ 2 και 3)*

2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγον — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Βάρος αποδείξεως — Ζημία αποκλειστικώς οικονομικής φύσεως
(Άρθρο 242 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)
3. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Τροποποίηση ή αναστολή — Προϋπόθεση — Μεταβολή των περιστάσεων — Έννοια
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 108)
4. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Επείγον — Σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία — Λήψη υπόψη ζημιών δυναμένων να προβληθούν έναντι τρίτου αποκλειστικώς κατά τη στάθμιση των εκατέρωθεν συμφερόντων
(Άρθρα 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

1. Δεδομένου ότι η μη τήρηση των διατάξεων του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου αποτελεί αιτία μη παραδεκτού για λόγους δημοσίας τάξεως, πρέπει να εξετασθεί αυτεπαγγέλτως το αν έχουν τηρηθεί οι ασκουσές επιρροή διατάξεις του εν λόγω κανονισμού. Σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, στις αιτήσεις σχετικά με τη λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να διασαφηνίζονται «οι πραγματικοί και νομικοί ισχυρισμοί που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται». Το άρθρο 104, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι η αίτηση σχετικά με τη λήψη προσωρινών μέτρων υποβάλλεται «με χωριστό δικόγραφο και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 43 και 44». Από τη συνδυασμένη εφαρμογή αυτών των διατάξεων του άρθρου 104 του Κανονισμού Διαδικασίας απορρέει ότι μια αίτηση λήψεως προσωρινών μέτρων πρέπει, από μόνη της, να επιτρέπει στον καθού να προετοιμάσει τις παρατηρήσεις του και στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή να αποφανθεί επί της αιτήσεως, ενδεχομένως, χωρίς να στηρίζεται σε άλλα στοιχεία. Για τη διασφάλιση της ασφάλειας του δικαίου και της ορθής

απονομής της δικαιοσύνης, πρέπει, προκειμένου μια τέτοια αίτηση να είναι παραδεκτή, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή στηρίζεται να προκύπτουν κατά τρόπο συνεπή και κατανοητό από το ίδιο το κείμενο του δικογράφου της αιτήσεως λήψεως τέτοιων μέτρων. Μολονότι το κείμενο αυτό μπορεί να στηριχθεί και να συμπληρωθεί όσον αφορά ειδικά σημεία από παραπομπή σε συγκεκριμένα χωρία συνημμένων σ' αυτό εγγράφων, συνολική παραπομπή σε άλλα έγγραφα, έστω και συνημμένα στο δικόγραφο της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, δεν μπορεί να αποκαταστήσει την έλλειψη ουσιωδών στοιχείων στο εν λόγω δικόγραφο.

Η ίδια ερμηνεία πρέπει να γίνει δεκτή και όσον αφορά την υποβολή από τον καθού παρατηρήσεων επί της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων. Έτσι, όταν η προβολή ορισμένων λόγων που περιέχονται στην αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων και στις παρατηρήσεις που κατατίθενται ως απάντηση δεν είναι σύμφωνη προς τις προπαρατεθείσες επιταγές των διατάξεων του Κανονισμού Διαδικασίας, οι λόγοι αυτοί δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για να

στηρίζουν τα πραγματικά ή νομικά σημεία που αφορούν.

(βλ. σκέψεις 43, 50-54)

2. Το επειγόν μας αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την ανάγκη εκδόσεως προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η επέλευση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο που ζητεί το προσωρινό μέτρο. Στον διάδικο αυτόν εμπίπτει η υποχρέωση να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της διαδικασίας της κύριας προσφυγής χωρίς να υποστεί μια τέτοιας φύσεως ζημία.

Για καθαρά οικονομικής φύσεως ζημία δεν είναι δυνατόν, καταρχήν, να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη ή δυσχερώς επανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο μεταγενέστερης χρηματικής αποζημιώσεως. Ωστόσο, στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή εναπόκειται να εκτιμήσει, βάσει των συγκεκριμένων σε κάθε περίπτωση περιστατικών, εάν η άμεση εκτέλεση της αποτελούσας το αντικείμενο της αιτήσεως αναστολής πράξεως μπορεί να προκαλέσει στον αιτούντα σοβαρή και επικείμενη ζημία, που καμιά μεταγενέστερη απόφαση δεν μπορεί να αποκαταστήσει.

(βλ. σκέψεις 89, 92-93)

3. Το άρθρο 108 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου παρέχει στον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή την ευχέρεια να τροποποιήσει ή να εξαφανίσει, καθ' οποιονδήποτε στιγμή, τη διάταξη λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, εφόσον μεταβληθούν οι περιστάσεις. Με την έκφραση «μεταβολή των περιστάσεων», νοούνται, ειδικότερα, πραγματικές περιστάσεις δυνάμενες να μεταβάλουν την εκτίμηση, εν προκειμένω, του κριτηρίου του επειγόντος.

(βλ. σκέψη 105)

4. Οι ζημίες τις οποίες η εκτέλεση της προσβαλλομένης πράξεως είναι δυνατό να προκαλέσει σε τρίτον, εκτός αυτού που ζητεί το προσωρινό μέτρο, μπορούν να ληφθούν υπόψη, ενδεχομένως, από τον δικάζοντα κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή, μόνο στο πλαίσιο της σταθμίσεως των υφιστάμενων συμφερόντων.

(βλ. σκέψη 118)